

בס"ד כב' מר-חשון ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 17:38
 צאת השבת - 18:28
 רבנו תם - 19:05
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 691
 @ ניתן להקדיש את העלון או שיעורי הלויין במוציא
 לברכה והצלחה, פרנסה טובה, רפואה שלימה, זיווג הגון,
 זש"ק, או לעיני יקירכם. מערכת העלון : 054-7743834
 @ במוצאי שבת מסתיים שעון הקיץ.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפס"ד: "זחמלך דוד"
 (מלכים א' א')

פרשת חיי-שרה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← מות שרה וקבורתה, רכישת מערת המכפלה.
- ← אברהם שולח את אליעזר לחפש אשה ליצחק.
- ← נישואי יצחק ורבקה.
- ← רשימת צאצאי אברהם.
- ← פטירת אברהם אבינו וקבורתו במערת המכפלה לצד שרה.
- ← רשימת בני ישמעאל ומותו.

"והמת בקריה ארבע הברון"

כותב "אור החיים" הקדוש: "ותמת בקריה ארבע היא חברון", פירושו - ששרה נפרדה מארבעת היסודות המרכיבים את הגוף - ותמת בקריה ארבע, אך עדיין נשארה בחינת חיבור, היא חברון. שכן הצדיקים בחייהם בעולם הזה טרחו להפוך את החומר ממנו מורכב גופם לרוח, ועל כן גם לאחר הסתלקות הנשמה נשאר גופם בחיים, זו היא הנצחיות היקרה המגיעה לאותם שהפכו אריזות לתוכן עד אשר הפכה אריזתם לחיים.

"ויבא אברהם לספיד לשרה ולבכותה" (כ"ג ב')

כי קטנה. שלא בכה אלא מעט. (בעל הטורים). ובשם בעל ברכת הזבח שמעתי לפי חז"ל, שהעקידה הייתה ביום הכיפורים וכן איתא בפיוט ליום הכיפורים. ומהר המוריה לשם ה' מהלך ג' ימים כדכתיב בפרשת העקידה: והיה ביום השלישי וירא את המקום מרחוק. אם כן, מיתת שרה חלה בערב סוכות ונקברה באותו יום, ולכן לא היה הבכי והאבלות רק יום אחד כי יום טוב מבטל האבלות. לכן ולבכתה בכ"ף זעירא.

"בכסף מלא יתנה לי בתוככם לאחות קבר" (כ"ג)

רבנו בחיי: ג' מקומות בארץ ישראל רכשנו בכסף: מערת המכפלה, מקום הר גריזים והר עיבל (יעקב קנאו במאה קשיטה) ומקום המקדש (דוד - מהיבוס). ונראה שזה סמל לתורה לעבודה ולגמילות חסדים. הר גריזים והר עיבל - זו תורה, שם נכרתה ברית התורה באלה ובשבעה ובערבות. מקום המקדש=עבודה. מערת המכפלה =גמילות חסדים. כסף מלא היינו כסף במילואו: כ"ף, סמ"ך, פ"י - עולה ש"י - להנחיל לאוהבי י"ש. (חתם סופר)

"ואברהם זקן בא בימים"

רבי נחמן מברסלב אומר: אין חסיד זקן. אם הזקנה משתללת עליו, החסידות פורשת ממנו. יש חסיד צעיר ויש חסיד קשיש הכולל בתוכו שני חסידים צעירים או שלושה. לעולם אל יהא אדם זקן, לא צדיק זקן ולא חסיד זקן. הזיקנה היא מידה מגונה. חייב אדם להתחדש תמיד: מתחיל וחוזר ומתחיל.

הסיוו מכוול מדרך עמי!

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן.

"ואברהם זקן בא בימים" (כ"ד א')

בשביל ארבעה דברים זקנה קופצת על האדם: בשביל יראה או כעס, בניס, אשה רעה או מלחמות. לכן כתב ואברהם זקן, זקנה טבעית, בא בימים ולא בגלל סיבה מהסיבות הנ"ל שהרי וה' ברך את אברהם בכל, שאפילו שרה נוהגת בו כבוד. וכתוב בא בימים שלא כן בשאר זקנים שאין כתוב בהם בא בימים. והיה כי זקן יצחק, שקצצה עליו זקנה חמישים ושבע שנים לפני מותו. (תורה וחיים)

"נתתי כסף הטודה קח מביני" (כ"ג י"ג)

"נתתי" - מוכן הוא אצלי והלואי נתתי לך כבר. (רש"י) בדרך צחות, לכן ביקש עפרון מאברהם ארבע מאות שקל כסף כי בניו ובניו - האות האמצעית של אברהם ושל עפרון היא "ב" ופעמיים "ב" זה ארבע מאות. אמר לו אברהם, הלואי נתתי לך כבר, לפני ששינתי את שמי לאברהם, והיה שמי אברם והייתי חוסך לי "ר" שקל, כי אז ה"ר" לא הייתה האות האמצעית שלי. (מגנזנו העתיק)

"אחותי אני את היי לאכפני רבבה" (כ"ד ט')

רמזי רמזים מרמזים שכאן נרמזו שם אביה ושם מקומה. כי רבבה - ר"ת: רבקה בת בתואל הארמי, שעל מנת כן ברכוה שתזכור שהיא שלהם. אבל היא אמרה רבקה - רבקה בת קדוש ה', שהייתה מייחסת עצמה לבתו של אברהם אבינו קדוש ה' ולא לבית בתואל אביה ולבן אחיה הארמיים.

"ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה" (כ"ה א')

אברהם אבינו לקח שלוש נשים: שרה מזרע שם, קטורה מיפת, הגר מחם. לזה רמז נח בברכתו: ברוך ה' אלוקי שם כנגד שרה, שהודיעה אלהותו, שכמו שאברהם היה מגייר את האנשים כן שרה מגיירת את הנשים. יפת אלהים ליפת כנגד קטורה שהיו מעשיה נאים כקטורת. וישכון באהלי שם, שכאשר מתה שרה, לקחה אברהם במקום שרה שהיא מזרע שם. ויהיה כנען עבד למו כנגד הגר שהייתה שפחה לשרה. (עדן מקדם)

פנות הנבים והפתגמים

דמי לא יחרץ = דמי שתיקה =

תשלום למי שיוצע דבר-מה, פדי שלא יגלה את הסוד.

דוגמה: מפזכרת המנכ"ל ידעה על חטאי המנהל, אך היא שתקה פינו שקבלה דמי לא יחרץ.

מקור: "ולכל בני ישראל לא יחרץ- קלב לשונו, למאיש ועד-בהמה, למען תדעו אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל [שמות יא ז]. (ניבונכו)

"בניד כשתילי זתים" - חינד

ילדינו אינם יצורים מניפולטיביים, כי אם שיש בהם מנגנון הישרדותי עוצמתי אשר מוכן לספוג יחס שלילי ומלבד שיחשו שאיכפת מהם. ואכן ניתן לשמוע על ילדים רבים שסיפרו שחשו לא שייכים או שלהוריהם כלל לא איכפת מהם, משום שלא כעסו עליהם או שלא התעניינו במעשיהם לטוב ולמוטב. המסקנה המתבקשת היא שילדינו מחפשים דרך אל ליבנו, וכעת הבחירה היא בידינו: האם להעניק לילד את מה שהוא זקוק לו כחמצן לנשימה באופן שלילי או חיובי. לפני הכל, חשוב שזכור שכל מה שילדנו מנסה להשיג הוא חום ואהבה! אם ניתן לו מאלה בצורה חיובית יפחת הצורך שלו להתנהג בצורה שלילית. על כן, בכל הזדמנות אפשרית שתזדמן לילדינו נעביר ליטוף על פניו, ננשק על מצחו או נאמר "אתה ילד טוב", "אני אוהבת אותך" או "אתה מתוק" וכדומה. כשהילד יקבל שפע של יחס חיובי (לא צריך לעובד הכל ולעשות זאת אלא אפילו "על הדרך" (לא יהיה לו צורך למשוך עוד ועוד יחס שלילי). (המשך אי"ה בשבוע הבא)

תחבולות לבן הארמי / ראובן אמונה

"בא ברוך ה' למה תעמוד בחוץ ואנכי פנייתי הבית ומקום לגמלים"
ידוע שלבן הארמי היה רמאי, (ארמי אותיות רמאי). וצריך להבין מה מסתתר מאחורי דבריו שמעמיד פני איש חסד. מנהג מקובל באירועים, כשנותנים טיפ למלצר, הוא משרת יותר טוב, וככל שהטיפ גבוה יותר, השירות מהיר וטוב יותר. (במאמר מוסגר אוסיף שהשכר שמקבלים מבעל האולם נמוך מאוד, ובמידה רבה הם סומכים על הטיפ הניתן להם מהמוזמנים). והנה לבן הודיע לאליעזר כי רק הוא טרח לכבודו וגם פינה מקום לגמלים. ובכך רמז לו שמצפה ממנו לטיפ הגון. (לרפואת דבורה בת רחל נזי ושבתאי בן זליכה הי"ו)

רפואה שלימה למרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו רחל בת זליכה מנב"ת ורפואה והחלמה לבתו לדבורה בת רחל מנב"ת שתחזור לאיתנה הראשון.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לשירון ושירונה ישראל י"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב, וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לע"נ חיים ישראלי בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה
לידינו מזכי הרבים פנחס ושרה יעקובי על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות.

ברכה והצלחה
לידינו מזכי הרבים ישראל ולימור אהרד על כל הסיוע והעזרה שיתברכו בזרע קודש בר-קיימא. ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בשידור ישיר בכל מוצאי שבת בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים גם סעודה רביעית, בחסות "מאפיית בית הלחם"

מרכות ואיחולים לפסיים
כאלוף ועדי מוסאי הי"ו להולדת הבן ני"י. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה לשבתאי ושרה מוסאי הי"ו ולמנשה ואסתר רחמים הי"ו שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

שמחים אנו לבשר על פתיחת
ה"חג טעמי המקרא והזנות" בנוסח ספרדי ירושלמי ויונחה ע"י אברך תלמיד חכם. מתאים גם לנערי בר מצוה. שי לכל משתתף: תיקון קוראים "איש מצליח" פרטים: 054-6447088 050-4162311

מרכות ואיחולים לפסיים
כ"ארז ופרחנא סעדיאן בהגיע בנכם אביהי ני"י לגיל חלקיה יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו לחיים טובים ומאושרים, ותרונו נחת מכל ילדיכם.

מרכות ואיחולים לפסיים
כהנצאל ומיורה עשיר הי"ו לרגל הולדת הבת ני"י. יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה לגבריאל וזהבה יצחק-פור הי"ו ולדוד וזהבה עשור הי"ו שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

בריאות והחלמה איתנה:
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו מרים דויד בת פרי הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת דבורה עמרני בת רחל מנב"ת לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ הענו והישר חיים ישראל י"ל בן אברהם ז"ל ביום ראשון כגי חשון פקידת שנתו לע"נ המקובל מולא אור שרנא יזדי ז"ל ביום שישי כחי חשון פקידת שנתו

ברכה והצלחה לידינו
חיים ואריאלה דודן הי"ו על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות. ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה והחלמה לכמישה בן גיוליה הי"ו לע"נ בת דניאלה הי"ו לבניה בת רוזיטה מנב"ת, אפסאנה בת מרים מנב"ת ומירי בת פוראן מנב"ת. הקב"ה ישלח להם מזור ומרפא. שיחזרו לאיתנם הראשון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דניאל דנינו בן עליזה ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל ג'ווהר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל מוזל דיין בת עליה ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

ברכת הפיצה ואכילת דגני בוקר עם חלב שאלה: מה היא ברכת הפיצה?

תשובה: כתב מרן השלחן ערוך שעיסה (בצק) שעירבו בה דבש או סוכר וטעם התערובת ניכר בעיסה, דין העיסה לאחר האפיה שברכתה ”בורא מיני מזונות”. ולדעת הרמ”א ולמנהג אשכנז ברכת מאפה כזה היא ”המוציא לחם מן הארץ”. ולכן מנהג אשכנז לברך על חלות מתוקות המוציא לחם מן הארץ. ולמנהג הספרדים ברכת החלות הללו בורא מיני מזונות. ורק אם ערבו בבצק כמות גדולה של סוכר ודבש וכדומה, ברכת אותו הבצק לאחר שנאפה בורא מיני מזונות אף למנהג האשכנזים. ולכן על עוגות מתוקות מברכים בורא מיני מזונות אף למנהג אשכנז.

ומכאן נלמד לענין ברכת הפיצה, שאם היא נילושה בחמאה וחלב, וטעם החלב והחמאה ניכר בה (לא כמו עיסה של לחם שמוסיפים בה מעט שמן וסוכר כדי לשפר את הטעם, אלא שיהיה ניכר הטעם של החמאה והחלב ממש) ברכתה לדעת מרן הבית יוסף בורא מיני מזונות. אולם אם לא ניכר בה טעם החלב והחמאה, ברכתה המוציא לחם מן הארץ. ולמנהג האשכנזים, אף אם ניכר בה טעם החמאה והחלב, ברכתה המוציא לחם מן הארץ, אלא אם היא נילושה עם הרבה מאד חמאה וחלב עד שטעם הבצק נשתנה ממש (כמו עוגה) שאז ברכתה בורא מיני מזונות אף למנהג האשכנזים.

אדם שבא לאכול עוגה ממש, אם מרבה לאכול מהעוגה במשקל של יותר ממאתיים וששה עשר גרם, צריך ליטול ידיו קודם שאכל מהעוגה, ומברך המוציא לחם מן הארץ, ואחר אכילתו מברך ברכת המזון. והוא הדין לגבי פיצה, שאף אם ניכר בעיסה טעם החלב והגבינה, אם בא לאכול ממנה של יותר ממאתיים וששה עשר גרם בצק, מברך עליה המוציא ודינה כדין פת לחם. (ובדרך כלל בשני משולשי פיצה כבר יש יותר משיעור זה).

לדעת המהרש”ם (רבי שלום מרדכי הכהן מברעזין שחי לפני כשמונים שנה) עיסה שנילושה עם הרבה חלב ומעט מים, ברכתה בורא מיני מזונות אף אם אין טעם החלב מורגש בעיסה. ולכן בהרבה מקומות שמוכרים שם פיצה, נכתב על שלט שהפיצה ברכתה בורא מיני מזונות, אף על פי שטעם החלב אינו מורגש בבצק. אולם לדעת מרן הרב עובדיה יוסף זצוק”ל, אין הדין כן, אלא עיקר ההבחנה אם יש לברך על העיסה המוציא או מזונות, תלויה בטעם העיסה, שיהיה מורגש בה טעם החלב או הסוכר. ולכן אין לסמוך על שלטים אלו לברך על הפיצה בורא מיני מזונות, אלא אם יטעם מעט מבצק הפיצה להבחין אם יש בו טעם חלב אם אין.

האם הבא לאכול דגני בוקר עם חלב צריך ליטול את ידיו?

אדם הבא לאכול דבר שטיבולו במשקה, כגון ירק רטוב, חייב ליטול את ידיו קודם אכילה זו וכדין נטלת ידיים לסעודה עם פת לחם, אולם אין לברך על נטילה זו.

נחלקו הפוסקים, אם אוכל דבר שטיבולו במשקה על ידי מזלג או כף, האם חייב ליטול את ידיו קודם אכילה זו, או שאין חיוב בנטילה זו אלא כשנוגע במאכל בידו. וזאת על פי מה שפסק מרן שם, אודות מי שבא לאכול מדבר שטיבולו במשקה, כגון ירק רטוב, ואינו יכול ליטול ידיו מפני שאין לו מים לנטילה, כתב מרן, שיכרוך את ידיו במפה ויאכל. אולם בספר הלכה ברורה, כתב הרה”ג דוד יוסף שליט”א, שאף שראוי להחמיר ליטול ידיו גם כשאוכל דבר שטיבולו במשקה על ידי כף, מכל מקום זהו דוקא בדבר שדרך העולם [כלומר רגילות בני אדם] לאכלו או על ידי כף או בידיהם, כגון פירות חתוכים [חתיכות גדולות] רטובים ממים, שאף על פי שאינו נוגע בהם בידיו מכל מקום חששו שמא יגע בהם בידיו ויטמאם, אבל דבר שאין הדרך כלל לגעת בו בידיים, כגון סלט ירקות וכדומה, אין צריך ליטול ידיים קודם אכילתם וכנהוג. **לסיכום** הבא לאכול על ידי כף או מזלג דבר מאכל שיש עליו רטיבות, ראוי שיחמיר ליטול את ידיו, אולם אם אין הדרך לגעת באותו מאכל בידיים, כגון סלט ירקות [דק] אין צריך ליטול ידיו כלל. לפיכך האוכלים דגנים כגון קורנפלקס עם חלב, אינם צריכים ליטול ידיהם קודם אכילה זו, שהרי אין רגילות כלל לגעת בדגנים כשהם רטובים מהחלב.

”מכל מלמד” השכלתי...”

הדמיון המופלא שבין רבקה, הכלה שמצא אליעזר ליצחק, לבין אברהם אבינו.

הדבר המדהים הוא שתיפקודה של רבקה במבחן החסד שאליעזר הכין לה דומה להפליא לתיפקודו של אברהם באירוע שבו הוא קנה לעצמו את מעמדו כאיש החסד הגדול.

למה הכוונה? לשיבתו פתח אהלו כחום היום, בהיותו עדיין כואב ממילתו, ובמקום לנוח, חיפש אורחים להכניס לאהלו. מיד עם הגעתם של שלושת האנשים אברהם רץ לקראתם, ביקש מהם לכבד אותו בנוכחותם, הציע להם סעודה, מיהר ”האִהֶלָה אל-שרה ויאמר מִהָרִי שלש סָאִים קמח סֵלֶת לוּשִׁי ועֵשִׂי עֲגוֹת. ואל-הבָּקֵר רֶץ... ויקח בן-בָּקֵר רֶךְ וטוֹב ויתֵן אל-הנָּעַר וימָהַר לעֲשׂוֹת אֹתוֹ” (בראשית יח, ו-ז). המילים הדומיננטיות בתיאור מעשיו של אברהם הינם ”רֶץ”, ”מָהֵר” ו”יָמָהַר”. כך בדיוק התנהלה רבקה, כלתו העתידיה של אברהם, כאשר אליעזר פנה אליה: ”ותִּאמָר שְׂתָה אֲדֹנָי וְתִמָּהַר ותרַךְ כְּדָה... וְתִשְׁקָהוּ... וְתִמָּהַר... וְתִרְצֵץ... וְתִשָּׂאֵב לְכָל-גַּמְלִיּוֹ”. אותם מילים דומיננטיות מופיעות גם פה ”תמָהַר” ו”תרַץ”. הייתכן שְׂתָמָצָא כלה דומה יותר לאברהם אבינו ואשה טובה יותר לבנו יצחק מאשר רבקה?

רבקה הוכיחה מידות ”אברהמיות” נוספות שלבטח גרמו לאליעזר להשתאות מגודל החסד שהי עשה עמו ועם אדונו. רבקה היתה החלטית. על דעתה בלבד היא הזמינה את אליעזר ואנשיו עם כל הגמלים לבית אביה, ללא כל בדיקה מוקדמת עמו. כאשר היא נשאלה אם ברצונה לשאת איש אשר לא ראתה מימיה ולא שמעה מאומה מעבדו על אופיו, תשובתה היתה חד-משמעית ומיידית: ”אלך”. תגובתה פה מזכירה את החלטתו של אברהם אבינו לעזוב את ארצו, מולדתו ובית אביו ולעלות ארצה. אלא, שהוא עשה זאת כציות לדבר ה', והיא עשתה זאת על בסיס דבריו של איש זר לחלוטין.

רפואה אלטרנטיבית

האם אתם כבר מוכנים לשפעת ?

לרגל המגפה הנוכחית ולקראת החורף הקרוב, מומלץ להתעדכן ולרענן את הפעולות הבסיסיות שיקלו את ההתמודדות עם התופעה. מוויטמינים ותוספים - ועד למרק העוף של סבתא.

הכללים הידועים לשמירה על עצמנו לא השתנו:

- יש לשמור על על היגיינה בסיסית וכללית, כמו רחיצת ידיים לפי הצורך.
- להימנע ממפגש עם אנשים חולים.
- לשמור על תזונה סדירה המכילה את כל הרכיבים שגופנו זקוק להם.
- לצרוך במידת הצורך תוספי תזונה ומוצרים הומאופתיים אשר יכולים לחזק אותנו לקראת המפגש עם המזהמים.
- מחקרים רבים תומכים בתרומת אכילת ציפורניים ופרוביוטיקה לחיזוק מערכת הגוף.

" ואבותינו סיפרו לנו "

כאחד הגדיים

זו היתה ציפיה מורטת עצבים. לא היה יום, לא היה לילה. התפילות קרעו שחקים והגיעו עד כיסא הכבוד. בן(!). רוצים בן, אחד, בריא שנגדל אותו, נטפח אותו, נחנך אותו ונשלח אותו לתלמוד-תורה, שנוכה שיהיה לנו צאצא תלמיד חכם וירא אלוקים. איך אפשר, ריבונו של עולם - להקים משפחה מבלי לזכות לפרי בטן, לפעייה של תינוק, לחינוך הראשון, לשן המצחיקה בקידמת החך העליון, לנפנופי הידיים העקשניות, להחלפות, לבקבוקי המטרנה האינסופיים. איך אפשר?!

אליעזר וגרציה אדמון לא התייאשו, גם אחרי 18 שנות נישואין עקרים הם היו בטוחים שיש תקווה, שהקב"ה יאזין לתפילתם ואל שוועתם, והישועה בוא תבוא. בן או בת - העיקר המשכיות.

גרציה אדמון אשה חרוצה וחזקה. חברותיה לעבודה מתארות אותה כמורה יסודית, קפדנית, אבל שופעת חמימות לתלמידותיה. חמימות לחוד, ודרישות לחוד.

ההומור אמנם לא היה צד חזק באישיותה, אבל המורות וגם התלמידות ידעו שעצב גדול מימדים שוכן בליבה, ולמי יש מצב רוח לבדיחות באקלים הבודד הזה. כולן ידעו למה, רבות מהן במשך השנים שיננו את שמה ושם אמה, גרציה בת נעמי שמחה, לזרע של קיימא. אמן.

אליעזר אדמון שכיר בחברת שיווק של צעצועי ילדים, יהודי פשוט וירא שמים בתכלית. בעודו עוסק בנסיעות מקצה הארץ לקצה, הוא משנן משניות וגורס מזכרונו את הסוגיה האחרונה של הדף היומי, עליה היה שוקד בערביו של יום. אליעזר וגרציה תמכו ועודדו זה את זה, אבל הכתלים הריקים, ההווה הכבד והשקט הנורא העיבו על שמחת חייהם. בן. רוצים בן. כמה אפשר לחכות?

מסובב כל הסיבות נענה לתפילתם. הודו להשם כי טוב כי רב חסד הוא. אליעזר וגרציה החליטו לשמור בסוד את הבשורה הטובה, בבחינת אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין, וכאן במקרה הזה צריך גם המון המון ברכה וסיעתא דיישימא.

בשליש השני של ההריון, ולאחר שנועצה עם רופאת המשפחה, יצאו הזוג אדמון לבצע בדיקת אולטרא-סאונד, כדי לשמוע ולשמוח שהכל מתנהל בצורה בריאה ותקינה. רצו לשמוע...

"צר לי" אמר להם ד"ר בליבשטיין בעיניים כבדות "אבל האולטרא-סאונד חושף בעיה כאובה שיש לעובר. אני יודע שאתם מצפים לתינוק למעלה מ-18 שנה, אבל אינני יכול להסתיר את המימצא הקשה..."

גרציה ואליעזר היו ישובים מולו, ועננה שחורה של קדרות החלה לסחרר אותם, והפכה את אבריהם לכבדים מנשוא. האם זה נסיון שלא יוכלו לעמוד בו? האם לא כדאי שהאדמה תבלע אותם? אולי אנחנו רק חולמים? "האמינו לי משפחת אדמון, המימצא הזה הוא נדיר, לעובר שלכם אין גפיים. לא ידיים... לא רגליים. הראש והגוף תקינים, הדופק סדיר... אבל..."

בכי כזה קורע לב, לא שמע ד"ר בליבשטיין מאז נכנס לתפקידו כרופא לפני 30 שנה. מרירות ויגון של 19 שנים עמוסות תקוות שנתמססו, נשפכו כמפלים אדירים על שולחנו, והוא נותר ישוב מאובן ונבוך. "הלואי ואני טועה... ביקשתי גם את חוות דעתו של ד"ר מגן, ולצער... אני ממש מצטער..." ד"ר בליבשטיין הגיש לבני הזוג כוסות מים קרים, ורק אחרי שעה ארוכה הם אזרו כוחות נפש וגוף לצאת מן המרפאה, אל אופק מבהיל לא פחות מעידן העקרות. כבוד הרב, אלה הממצאים. מה עושים? שאל אליעזר אדמון בעיניים לחות את גדול הדור. אנחנו מחכים לתינוק הזה עוד מעט 19 שנה. מה עושים? הרב ז. הרים את עיניו הטוהרות והבורקות וחיך חיך

ענק של טוב לב ואהבת ישראל במימדים של אטמוספירה. חיך שנכנס ללב הפצוע כמו תרופה מדהימה שפותרת כל מכאוב. אקמול של כל המחלות.

"הו, ידידי החשובים אליעזר וגרציה אדמון, מזל טוב. אני שמח בשמחתכם. שיהיה בשעה טובה... נו אז האולטרא-סאונד אומר שאין ידיים, אין רגליים. לא נעים. אבל זה רצון השם, ואתם יודעים מה, אגלה לכם סוד. הבורא יתברך דואג לכל יציר נברא. ואם חלילה הוא צריך להיוולד עם איבר חסר, הוא משלים לו זאת עם איברים אחרים. הסכיתו ושמעו ר' אליעזר וגברת גרציה" לטיפ חיכוך של הרב את פניהם העגומות של בני הזוג "רבי יעקב מעמדן מספר שבזמנו היה סופר סת"ם, שכתב מזוזות וספרי תורה הכי יפים ומוקצעים באותה תקופה... עם הרגליים.

"כן, כן, עם הרגליים, כי הוא נולד בלי ידיים, וקיבל ברגליו, שהפכו לידיו, עוצמות וכישורים חסרי תקדים, ובנוסף הוא היה ירא-שמים ואנשים עמדו בתור לקנות ממנו ספרי תורה, תפילין ומזוזות. אגלה לכם עוד סוד, אחד מחכמי הדורות היה גביהה בן פסיסא, הוא נולד עם גיבנת ועליה עוד גיבנת. בקיצור, כיעור לשמו. כשהגיעו שליחי העם המצרי למלך אלכסנדר מוקדון ותבעו שעם ישראל יחזיר להם את ביזת מצרים, חכמי ישראל עמדו פעורי פה ולא ידעו מה להשיב.

אבל גביהה בן פסיסא ביקש להישלח, והשיב למצרים התובעים לאוזני המלך, שהוא מוכן להשיב את ביזת מצרים, בתנאי שהם, המצרים, ישלמו שכר עמל הכפיים של עבדי ישראל, 60 ריבוא עבדים כפול 400 שנה.

המצרים ביקשו זמן לחשוב שלושה ימים, ולא שבו עד היום. ואם תשאלו מנין לגיבן הזה חוכמה כל כך גדולה. התשובה פשוטה: הכל בזכות אמא שלו פסיסא, שבנתה את אישיותו, שחינכה אותו שהגיבנת היא לא מגבלה, ושאין חכם ונבון כמוהו. וכך הוא צמח לאילן מפואר של חוכמה ויראת שמים מבלי רגשי נחיתות על כי גיבן הוא. גם במקרה שלכם, אני אומר דבר דומה. מי יודע איזה שכל מבריק ואיזו נשמה מופלאה נטועים בגוף הזה שיש שטוענים שאין לו ידיים ורגליים. מזל טוב, מזל טוב ושיהיה לברכה". חלפו להן שמונה שנים.

הרב ז. הגיע לחתונה משפחתית בירושלים. לפתע ניגש אליו ילד כבן 7 ושאל: כבוד הרב האם אתה מכיר אותי?

הרב ז. נוהג להשיב לילדים "כן, אני מכיר אותך רק תזכיר לי מהיכך". "אתה היית הסינדק שלי" השיב הילד המתוק מבט מביט חד עם זוג עיניים נבונות "אני משכונת "ארוזי הלבוני", מירושלים, ואמא שלי מורה".

"אתה אביתר?! אני לא מאמין, היכן אתה לומד? באיזה סוגיה? נו ומה אומר רש"י, ומה מקשה עליו התוספות? נו ואיך הריטב"א מיישב זאת? רבנו חננאל? אוי, אוי, איזה תלמיד חכם אתה אביתר" סיכם הרב.

אחרי דקות ארוכות של פלפול תלמודי, אחז הרב ז. את ידיו של אביתר הקטן ופרץ עמו במחול סוחר לצלילי התזמורת.

"כיצד מרקדין לפני הכלה".

גרציה ואליעזר מחו מרחוק דמעה של אושר, אביתר המוכשר שלהם, עם יד אחת בריאה ויד אחת תותבת, עם רגל אחת בריאה ורגל אחת תותבת, רקד בקצב מעורר כבוד,

כאחד הגדיים הזריזים שבחבורה, עם גדול הדור. כן זה שנתן להם עצה שכולה אומרת כבוד לתורה, והודייה למי שאמר והיה העולם.

כן, כן, ראוי לסכם ולהדגיש, באולטרא-סאונד ראו, אבל לא ראו כמו שצריך, וגם אם ראו כמו שצריך, מי אנחנו שנכניס עצמנו לכבשן ההנהגה של ריבון העולם, שמחליט בסופו של כל הריון עם כמה איברים יולד התינוק. אל תבטחו באולטרא-סאונד, שאין בו תשועה. התברכו מגדולי הדור ותושעו. כיצד מרקדין, ריקוד תורה שאין בו שמץ של תותב. (קובי לוי, "העיתונאי")